גיליון דו שבועי שע"י "מורשת הנחל"

מורשה להנחיל

גליון ט"ו | פר' ויצא - וישלח | כסליו תשפ"ז

אֲפִילוּ בְּחֶשְׁכַת לַיְלָה וְאֲפֵלָה מַמָּשׁ

מה אני עושה? איפה אני עומד? מה עשיתי עד היום?

רגע פה, רגע שם; נקודה פה, נקודה שם. וחושך. מסביב הכל חושך.

ומה אני עושה? ומה טעם במה שאני עושה? אם כל נקודה של אור מוקפת בים של חושך, אם כל טוב מוקף בהררים של רע - מה טעם בהכל?

ו"קָשָׁה וְכָבֵד מְאֹד לְהָאָדָם לַעֲבֹד אֶת ה' יִתְבָּרַךְ כִּי הַיֵּצֶר הָרָע מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד".

"מֵעֹמְקֵי עִמְקֵי הַחֹשֶׁךְ אֲפֵלָה" מאיר איזה ניצוץ. אור קטן, מהבהב, הנה דולק, הנה נכבה. טוב כלשהו. לא שלם, לא מושלם, אבל טוב. מעמקי עמקים מתעורר לפתע איזה אתערותא דלתתא. לא שלם, לא מושלם - אבל נעשה.

וירא האלקים החפץ לאהוב את השי"ת משתומם: זה? בתוך כל החושך, ניצוץ, חצי כבוי - זה? זה מה שיגרש את החושך? זה מה שינצח הכל?

והשאלה היא שאלה, והתמיהה היא תמיהה. אם כל מעט טוב מוקף בכל כך רע - אולי מה טעם בהכל

וְעַל-כֵּן תִּקֵּן אָז תְּפִלַּת עַרְבִית עַל-יְדֵי שֶׁהֵבִין אָז עִצֵּם יִקְרַת וְחֶשְׁיבוּת אִתְעָרוּתָא דִּלְתַתָּא אֲפִילוּ מֵעִמְקֵי עִמְקֵי הַחֹשֶׁךְ אֲפֵלָה

יעקב אבינו בורח מאחיו המבקש להרגו. "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ" וְאָז הִשִּׂיג עִצֵּם מְרִירוּת אֲרִיכַת הַגָּלוּת שֶׁיִּהְיֶה מִקְדָּם שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת 'וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ' שֶׁמְּרַמֵּז עַל חֶשְׁכַת מְרִירַת הַגָּלוּת בְּגוּף וָנֶפֶשׁ"

יעקב אבינו ע"ה, בחיר האבות, משיג את התחתית. את המרירות, את גלות הגוף והנפש. הוא משיג את עומק החושך והאפלה שמבקש ה' יכול ליפול אליהם ברבות הימים, מוקף בכל כך הרבה חושך - כך נדמה לו - ובכל כך מעט אור.

והוא, הצדיק, משיג את התחתית שבתחתית, את החושך שבחושך. את כאב השאלה: מה טעם בהכל

ש"קָשָׁה וְכָבֵד מְאֹד לְהָאָדָם לַעֲבֹד אֶת ה' יִתְבָּרַךְ כִּי הַיֵּצֶר הָרָע מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד"

"כָּל מַה שֶׁהַצַּדִּיק גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ יוֹתֵר", אומר רביה"ק, "הוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר לְכָל הַנּוֹפְלִים וְכוּ' לַעֲסֹק בְּתִקּוּנָם." - "וְעַל-כֵּן יַעֲקֹב דְּיֻקָּא תִּקֵּן תְּפִלַּת עַרְבִית שֶׁהִיא בְּעֵת הַחֹשֶׁךְ הַגָּמוּר כַּנַּ"ל."

יעקב אבינו, בחיר האבות, מגלה לנו את סודו של האור הקטן: **אתערותא דלתתא.**

תעשה. מה קורה מסביב? אין זה עניינך! מה היה קודם? זו שאלתו של היצר הרע! מה יהיה אחר כך? זה עצת המקטרג!

תעשה! מה שאתה יכול, מה שבידך!

"וְעִקַּר הַתִּקּוּן שֶׁהוּא מֵאִיר בְּלֵב יִשְׂרָאֵל שֶׁאֲפִילוּ בְּתַכְלִית הַחֹשֶׁךְ הַגָּמוּר צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לַעֲסֹק בְּתִפְלָה, כִּי לֵית רְעוּתָא טָבָא דְּאִתְעָבִד. כִּי עִקַּר הַתִּקּוּן עַל-יְדֵי אִתְעָרוּתָא דִּלְתַתָּא, **עַל-כֵּן כָּל תְּנוּעָה וְכָל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שֶׁהָאָדָם מְנַתֵּק עַצְמוֹ מֵרַע לְטוֹב, הַכֹּל יָכוֹל לְהָרִים וּלְקַבֵּץ לְתוֹךְ בֵּית הַקֹּדֶשׁ, אַף-עַל-פִּי שֶׁבֵּינוֹ לְבֵינוֹ בֵּין הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת נַעֲשֶׂה עִמּוֹ מַה שֶּׁנַּעֲשֶׂה, אַף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק לַחֲטֹף בְּכָל פַּעַם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת כָּל מַה שֶּׁיּוּכַל כָּל יְמֵי חַיָּיו מִתּוֹךְ עִמְקֵי הַחֹשֶׁךְ.**"

נכון, יש חושך מסביב. נכון, הטוב שלך לא שלם ולא מושלם. נכון, אתה מרגיש ובטוח שאתה בעמקי עמקי חושך אפילה. אין נמוך יותר, אין ירוד יותר. אין תקוה!

ורבינו הק' עומד בכל כוחו ואומר "כִּי ה' יִתְבָּרַךְ רוֹצֶה שֶׁדָּבֵק אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אוֹתוֹ מֵהָעוֹלָם". בתחתית, בשאול, בעומק החושך. שם, דווקא שם, רוצה אותך הקב"ה. שם הוא רוצה שתעבוד אותו ושם הוא רוצה את האתערותא דלתתא שלך, את העשיה - דלה ופגומה ככל שתהיה! - שלך. "וּכְמוֹ שֶׁאָמַר אַדְמוֹ"ר לְכַמָּה מֵאֲנָשָׁיו (חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן סִימָן של): "אִם הָיָה הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה לַעֲבֹד אֶת עַצְמוֹ בְּעַצְמוֹ לֹא הָיָה צָרִיךְ אוֹתְךָ"

וְאָז "וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי", **כִּי אֲפִילוּ יַעֲקֹב בְּקֻדָּשָׁתוֹ הָעֲצוּמָה נֶעֱלַם מִמֶּנּוּ וְלֹא יָדַע מִתְּחִלָּה עֹצֶם קְדֻשַּׁת הַמָּקוֹם הַהוּא** עַד שֶׁנִּתְעוֹרֵר מֵעַצְמוֹ לַחֲזֹר לְכָאן כַּנַּ"ל, וְאָז בָּא הַמָּקוֹם לְקָרְאתוֹ וַיָּלֶן שָׁם, וְאָז הִשִּׂיג עֹצֶם קְדֻשַּׁת הַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁבּוֹ תָּלוּי תִּקּוּן כָּל הַנְּפָשׁוֹת הַנְּפוּלִין וְכָל הָעוֹלָמוֹת. וּבָזֶה תִּקֵּן לְהַכְנִיס בְּלֵב כָּל הַנְּפָשׁוֹת לְדוֹרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה, **שֶׁאֲפִילוּ הַנְּפָשׁוֹת הַנְּפוּלִין מְאֹד שֶׁשּׁוֹבְרִין שֶׁבְּמָקוֹם אֵין נִמְצָא ה' יִתְבָּרַךְ, יֵדְעוּ וְיַאֲמִינוּ שֶׁגַּם בְּמָקוֹם יֵשׁ ה' יִתְבָּרַךְ**, כִּי מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ רַק שֶׁנַּעֲלָם מֵהֶם. **וְשֶׁגַּם הַהִתְעוֹרְרוּת שֶׁלָּהֶם יָקָר מְאֹד וְשֶׁיּוּכְלוּ לִמְצֹא ה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁנַּעֲלָם.**

וְזֶה תִּקֵּן יַעֲקֹב אָבִינוּ שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּלַל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים כִּי מִמֶּנּוּ יָצְאוּ כֻּלָּם שֶׁאֲפִילוּ בְּחֶשְׁכַת לַיְלָה וַאֲפֵלָה מַמָּשׁ יִתְעוֹרֵר הָאָדָם בִּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים לְהִתְפַּלֵּל וְלָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ **וְלֹא יִתְיָאֵשׁ מִן הַתְּפִלָּה וְהַצְּעָקָה לְעוֹלָם.**

(ע"פ ליקוה"ל, הל' תפילת המנחה ז)

ע"פ ההלכה אין לעיין בעלון בכל זמן התפילה, חזרת הש"ץ וקריה"ת (כולל בזמן אמירת 'לכה דודי' וכדומה)

מהנעשה והנשמע

חבורות האברכים ירושלים במסע הקודש

הִשְׁתַּטְּחוּת עַל קִבְרֵי צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים - שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד וּמוֹעִיל מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ, לִזְכּוֹת לָצֵאת מֵהָרַע שֶׁלּוֹ וְלָשׁוּב לְהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ (ליקו"ה נזיקין ג), וכבר נהגו אנ"ש לדורותיהם להשתטח על קברי הצדיקים בפרט בערבי ר"ח. בחבורות האברכים נצלו את ערב ר"ח כסליו לנסיעה בצוותא חדא, להעתיר בתפילה ותחנונים על קברי הצדיקים.

הנסיעה הפעם היתה מגוונת יותר, לקברים שלא רבים זוכים לפוקדם, כערבא ושפרעם ומשם המשיכו לאתרא קדישא מירון לתפילת מנחה ויום כיפור קטן, בכוח ובהתלהבות.

בהיכנס ר"ח כסלו פנו לעבר חצור הגלילית, לתפילת מעריב, וסעודת ר"ח שלוותה בשיחת חברים ערה עם בדיבורים חמים ע"י בני החבורה

מזאל האבן געפולט אלעס גוט

|||

חבורות האברכים בית שמש בהתחדשות

בסייעתא דשמיא הוקמה וועדה מיוחדת מתוך עשרות נציגי החבורות, חברי הועדה ה"ה הר"ר נחמן בר"נ חשין, הר"ר יחזקאל קיפניס, הר"ר שמעון פישר, הר"ר נתן פראנק והר"ר אברהם צוקר, שפועלים ללא לאות כדי לחדש את הפעילות השוטפת בקרב אברכי אנ"ש בבית שמש.

תחת ידם ישנם תוכניות מגוונות, לצד חיזוק החבורות הקבועות, ובע"ה עוד חזון למועד לפרסם בפרוטרוט את שלל התוכניות.

יהי רצון שתשרה ברכה במעשה ידיהם, לזכות להפיץ אור הצדיק בין אנ"ש ובעולם כולו.

|||

לימוד 'הספרים הקטנים'

חבורות הבחורים בית שמש חגגו את סיום ספר 'ליקוטי עצות' והתחלת ספר 'סיפורי מעשיות' בסדר הלימוד של 'הספרים הקטנים' שהונהג בחבורות לפני שני עשורים, כפי הדרכתם של זקני אנ"ש זצ"ל.

חבורת הבחורים בני ברק

מידי יום שלישי

מתקיימת חבורה בשעה 10.00 בערב

ביהכנ"ס 'משיבת נפש' רח' חזון איש

שמעו ותחי נפשכם

הגאון רבי **בצלאל גלינסקי** שליט"א
לשליחת שאלות או הערות בפקס 1532-5822913

דיני קידוש במקום סעודה

החיוב

אין יוצאים דין קידוש אלא אם קידש במקום שאוכל, שנאמר 'וקראת לשבת עונג', במקום עונג שם תהיה הקריאה, דהיינו הקידוש.

באופן שלא נחשב שקידש במקום הסעודה, לא רק שאח"כ כשהולך לאכול סעודתו צריך לקדש עוד פעם, אלא גם הקידוש שקידש אינו קידוש, ואסור לו לשתות את הכוס, והוי ברכה לבטלה.

גם לענין **ברכת הנהנין** ההלכה היא ששינוי מקום מחייב לחזור ולברך, ויש לברר אם גדרי השינוי מקום שווים בשני הנושאים הנ"ל, או שיש חילוקים ביניהם.

|||

בגדר שינוי מקום יש ג' חלוקות: מפינה לפינה. מחדר לחדר. מבית לבית.

|||

שינוי מקום מפינה לפינה

לענין שינוי מקום **בברכת הנהנין לכו"ע שינוי מפינה לפינה לא נחשב שינוי מקום. ולענין קידוש נחלקו הראשונים** אם גם בשינה מקומו מפינה לפינה, נחשב שינוי.

דעת התוס' והרא"ש והרמב"ם דלא נחשב שינוי. ודעת הר"ח והרי"ף והמרדכי דנחשב שינוי, דקידוש במקום סעודה חמור יותר שצריך שיקדש **במקום הסעודה ממש.**

למעשה: השו"ע פסק כדעות הסוברים שאין זה נחשב לשינוי מקום. אולם כתב במשנ"ב בשם המג"א דלכתחילה טוב שלא יזוז ממקומו אפי' באותו חדר, לחוש לשיטות האוסרות, וכ"כ השו"ע הרב. ומ"מ מתבאר בפוסקים ששינוי מקום תוך ד' אמות, לא נחשב שינוי מקום לכו"ע.

וא"כ לא מצאנו ידינו ורגלינו, כי אפי' מי שיחמיר על עצמו ויטול ידיו באותו חדר שקידש, הרי משנה מקומו מפינה לפינה. אמנם כתב המשנ"ב שאם דעתו בשעת קידוש לשנות ממקומו מפינה לפינה, מסתבר שאין להחמיר בכה"ג. וא"כ כיון שדעתו לילך וליטול ידיו, ודאי מהני.

עוד יש לצרף את השיטה שנביא בהמשך שאם רואה את מקומו, מהני, ואף שיתבאר להלן שאין סומכים על זה, מ"מ לענין מפינה לפינה ודאי שאפשר לצרף שיטה זו. [ועוד אפשר לצרף את השיטה שנביא להלן שאם חוזר למקומו הראשון לא נחשב שינוי מקום, וממילא מותר לכתחילה לעשות כן].

נפ"מ למעשה בשמחות כשדעתו בשעת קידוש לישב בשלחן מסויים, ואח"כ רוצה לישב בשלחן אחר, לדעת המחמירים, כיון שלא היה דעתו לכך יש מקום לחוש שנחשב שינוי מקום, ולא יעשה זאת רק אחר שכבר אכל כזית, אמנם אם רואה את מקומו הראשון, א"צ להחמיר.

|||

שינוי מקום מחדר לחדר

לענין ברכת הנהנין נוקטים להקל לענין דיעבד שמחדר לחדר לא נחשב שינוי מקום, ואם דעתו לכך מתחילה, לכו"ע לא הוי שינוי מקום. אבל לענין קידוש לכו"ע נחשב שינוי מקום. וא"כ מוטל עלינו לברר כיצד יוצאים מהחדר שמקדשים לחדר אחר להביא את המאכלים או כדי ליטול ידים. ונאמרו בזה כמה היתרים:

דעתו לשנות מקומו

דעת רבינו ניסים שאם מראש דעתו לשנות מקומו, לא נחשב שינוי. ודעת הרבה ראשונים שהדבר תלוי במחלוקת בבלי וירושלמי, ויש שפסקו כדעת הבבלי שלא מהני דעתו.

להלכה: השו"ע הביא להלכה את דעת רבינו ניסים בשם יש אומרים, וכתב הרמ"א שכן עיקר. אמנם הביאור הלכה כתב דלא יסמוך ע"ז אלא בשעת הדחק, כיון שיש הרבה מהראשונים שחלקו ע"ז. אמנם אם יש גם צירוף של רואה את מקומו, יכול לסמוך לכתחילה.

למעשה: אם צריך לצאת מהחדר שקידש שם כדי ליטול ידיו או לצורך הכנת הסעודה, ונתכוון לכך מתחילה, לכתחילה יש להקפיד ליטול ידיו במקום שרואה מקצת החדר שקידש שם, ולא יילך למקום שאין רואה מקומו. ובשעת הדחק, יכול לילך גם לחדר אחר, כיון שהיה דעתו לכך מתחילה.

כשצריך לילך לחדר אחר באופן שלא היה דעתו לכך בשעת הקידוש ולא רואה את מקומו, אין לעשות כן כלל אפי' בשעת הדחק. ובדיעבד כשעשה כן, אין צריך לחזור ולקדש, משום הדעה שאם חוזר למקומו לא נחשב שינוי מקום וכמו שיתבאר לקמן.

גדר מחדר לחדר

אף לשיטת המקילים שמועיל **'דעתו'**, זה רק **מחדר לחדר** באותו בית **ולא מבית לבית.** במשנ"ב מבואר שהכוונה תחת קורת גג אחת. אמנם מבואר בפוסקים שצריך גם שתהיה **תחת בעלות אחת**, אבל מדירה לדירה ששייכים לשני אנשים, נחשב כמבית לבית. ומבית למרפסת או לחצר פרטית מגודרת, אע"פ שאינו תחת קורת גג אחת, דעת רוב הפוסקים שאעפ"כ נחשב כמחדר לחדר.

|||

שינוי מקום מבית לבית

היינו ששינה מקומו מדירה לדירה של בעלות אחרת, או מביתו לחצר משותפת, ובאופן כזה נחשב שינוי מקום לכו"ע בין לענין ברכות הנהנין וכ"ש לענין קידוש.

רואה את מקומו

אמנם השו"ע הביא י"א שאם רואה את מקצת ממקומו הראשון מותר. והמשנ"ב כתב שאין לסמוך ע"ז רק לענין דיעבד ובשעת הדחק שאין יכול לסעוד במקום הראשון.

בבית מלון שכל חדר מושכר לאדם אחר, יציאה מחדר לחדר, או מחדר האוכל לחדר פרטי של אדם אחר, נחשב כמו מבית לבית, ולא יועיל דעתו.

יציאה מהבית לחדר מדריגות שהוא רכוש משותף אבל הוא תחת קורת גג אחת, נחלקו בזה פוסקי דורינו, אם נחשב כמחדר לחדר או מבית לבית. **ונוגע למעשה בערב פסח שחל בשבת**, שעושים קידוש בבית ע"מ לאכול את החמץ בחדר מדריגות, שתלוי במחלוקת זו. [ויש לדון אם יש להקל מכח שרואה את מקומו הראשון, משום שהמשנ"ב כותב שאם יש שביל קבוע שמפסיק בין הבית לחצר, לא מהני רואה, וא"כ החדר מדריגות ודאי נחשב כשביל קבוע, אא"כ אוכל צמוד ממש לדירתו, וצ"ע].

שינה מקומו וחזר למקומו הראשון

המשנ"ב הביא שדעת שיירי כנסת הגדולה דלא נחשב שינוי מקום, כיון שחזר למקום שקידש. ובביאור הלכה האריך להוכיח שרבים חולקים עליו, ולכן כתב שאין לסמוך עליו רק לענין דיעבד שא"צ לחזור ולקדש, או כשהיה צריך לעשות צרכיו וכדו'. ויתכן שע"ז סמכו העולם שיוצאים למטבח שהוא חדר אחר ואין רואה מקומו הראשון, כיון שעושים זאת לצרכי הסעודה. אבל ודאי יש להיזהר בזה לכתחילה, ולהביא את הכל לפני קידוש או אחרי המוציא, וליטול ידיים במקום שרואה מקומו הראשון.

נפ"מ בראש השנה באומן שיש מתחמים שהנטילת ידים מחוץ לבנין, ולפי הנ"ל יוצא שיש להקפיד ליטול ידיים במקום שרואה מקצת מקומו הראשון, ובדיעבד יכול לסמוך על השיטה שמועיל לחזור למקומו. **ולכאורה באופן כזה עדיף ליטול ידיים קודם ששומע את הקידוש מאדם אחר.**

קדומים

חמשה עשר בשבט תשפ"א

כינוס 'עץ השדה'
חבורות האברכים בית שמש

רב שיח מיוחד לליבון דרכי עצת ההתבודדות, לשפוך לבנו כמים, ולהתבודד לפניו יתברך יום יום

דברים חמים ע"י הר"ר **חיים צ'ציק** והר"ר **נתן יוסף בורשטיין** שליט"א

פאנל עם המשיבים: הרה"ח ר' **שמעון צבי שפירא**, הר"ר **שלמה יהודה וויצהנדלר** והר"ר **יעקב נתן אנשין** שליט"א

הר"ר **בנימין פראנק** שליט"א
לשליחת שאלות קו 'לחדש נעורי'
04-8107299 שלוחה 8

מן הבאר
בנתיבות בני הנעורים

למה להיות דווקא ברסלבער חסיד?!

שאלה:

אני לומד בישיבה חסידית מסיומת אשר לצד בחורים פשוטים (וחלקם אפילו כאלו שצריכים רחמים עבור ישועת נשמתם, כמו שהמצב בכל מקום לצערינו...) אבל ישנם גם הרבה בחורים בישיבה שהם רציניים מאד מתמידים ומתפללים ברצינות ושומרים על הזמן והעיניים וכו, ואני מלא בלבולים מזה, כי אם יכולים לעבוד את ה' בצורה חזקה כ"כ גם בלי לדעת מהרבי, אז בשביל מה אני צריך להיות ברסלבער דווקא?

תשובה:

א. ישנה טעות רווחת בין בני נעורים, כאילו העניין של רבינו הוא לזלזל ח"ו בכל שאר הצדיקים וחסידים ולבטל מכל וכל את סדר עבודתם וסגנון הנהגתם בקודש.

ומי שכל התקרבותו לרבי מתחילה מנקודת מוצא אווילית זו, הרי שבאמת מתבלבל מאד, כאשר נפגש הוא עם יהודים עובדי ה' יראים ושלימים שעדיין לא זכו לטעום מצוף נועם הנחל נובע, כי זה סותר לו את כל תפיסת עולמו, בקשר לרבי ולברסלב.

ב. והאמת הוא שלא רק שזו שטות והבל גמור, אלא אדרבה מי כמו רבינו מלמד לראות את הטוב בכל יהודי ולהעריך ולהחשיב כל נקודה טובה וכל הנהגה טובה בעבודת השי"ת.

ויתרה מזו: ממש לא אכפת לו לרבי אם תהיה נמנה על חסידות זו או אחרת ובלבד שתצליח אכן לעבוד את השי"ת כראוי ולהגיע לתיקון השלם שלך, אין לרבי שום עניין להגדיל את חסידות ברסלב בכמות חיצונית כדרך 'מפלגה', וכמו שבפירוש: "לֹא אִיכָפַת לִי שֶׁתְּדַבְּרוּ וְתָשִׂיחוּ מִמֶּנִּי, וְשֶׁהַשֵּׁנִי יְבָרֵךְ בְּכַוָּנָה שֶׁיִּתְפַּלֵּל בְּכַוָּנָה וְכָל זֶה יִהְיֶה בְּכֹחִי. וְהַלָּה לֹא יֵדַע שֶׁזֶּה בָּא מִפֹּחִי". (שיש"ק) - זהו כל חפצו מגמתו ותשוקתו כולו זרע אמת ולא נמצא בו שום שיקול ואינטרס אחר כלל.

ג. אלא שע"י עבודתו במסירות נפש עד אין קץ, וע"י עוד עניינים נסתרים מכבשנו של עולם שאין לנו עסק בהם, זכה ונתעלה להיות מנשמת יחידי הדורות וראש בני ישראל (כאשר הוא עצמו גילה ברמז ובפירוש כל זה), וע"כ אף ש'רבות בנות' (שאר הצדיקים האמיתיים) 'עשו חיל' בעבודתם ובגילוי דרכים נפלאים בעבודת ה', אבל 'את עלית על כולנה', הן בכוחו לתקן את כל נשמות ישראל בתיקון גמור ואמת, והן בעצות ורפואות מיוחדות המתאימים בדיוק לכל נשמות ישראל בדור האחרון מקטנם ועד גדולם ולא רק לחלק מהם ואף לא רק לחלק מסוים מחולאי נפשם (כאשר אצל שאר הצדיקים הק' זיע"א), אלא לכולם ולכל המצבים ללא יוצא מן הכלל; יש אשר בלעדי רפואותיו היו נאבדים לגמרי משני עולמות רח"ל, ויש אשר גם בלעדיו עדיין מצליחים להלחם על קדושתם בכוח עצות שאר הצדיקים, אבל אם היו מתוודעים גם לעצותיו האמיתיים של הרבי, הרי שהיו מעפילים לפסגות נעלות ביותר, בקרבתם לאלוקים ובשלימות תיקון נפשותם, וגם עבודתם הפשוטה הייתה הופכת להיות עם 'אמת' מסוג אחר לגמרי, 'אמת' שאי אפשר להסביר אותו במילים!

ד. נקודת המוצא בהתקרבותך, צריכה להיות איפה ממקום אמיתי, לא ממקום של התנשאות שאתה ברוב גאוותך הצלחת לגלות את האמת שאחרים לא הצליחו לגלות, (ראה והביטה היטב בתורה רע"א קמא), אלא להיפך שאתה חולה גדול ולכן ריחמו עליך משמים לגלות לך את הרופא הגדול ביותר כדי להצילך מאבדון גמור (כדברי מוהרנ"ת הידועים), וכמו שחולה מסוכן העובר במסדרוני ביה"ח בדרכו לפרופסור שהוא מומחה עולמי (הלוואי...) ובדרך הוא רואה שאר חולים המטופלים ע"י רופאים ג"כ טובים (ושוב הלוואי...) אבל יותר פשוטים, הרי בשום אופן לא יעלה על דעתו לזלזל בהם, למרות ההרגשה הטובה הרוחשת בליבו מכך ששפר עליו מזלו והוא בדרך לאותו ממוחה עולמי.

ה. וע"כ, בכל פעם שהנך נפגש עם בחורים עובדי השי"ת משאר קהילות, עליך להעריך אותם באמת, ו'לכבד יראי ה' בלב שלם' (תורה י"ד) ולשמוח שעדיין יש כאלו שמבינים מהו התכלית האמתי (שזהו כל חפצו ורצונו האמיתי של רביז"ל וכנ"ל), ולהתעורר מהם בקנאת סופרים לאמור: אם הם זוכים למה שזוכים ע"י העצות וההדרכות של שאר הספרים הק', מדוע אני יושן כאשר אצלי נמצאים האוצרות העשירים ביותר, אז הבה ונשתמש בהם.

ודומה הדבר לילד שבאמצע טיול מוציא שקית עם כמה ממתקים, ומתחיל לנשנש, כאשר מסביבו חבריו למסע וחלקם ילדים שאיתרע מזלם ואין להם כלום, הרי שכדי להרגיש טוב, הם יתחילו לזלזל במעדניו, שאין להם טעם טוב כלל, והם אף פעם לא אהבו את זה וכו' אבל ילד שיש לו בעצמו שקית ועוד ענקית ומלאה עם ממתקים מהיוקרתיים ביותר 'קפוץ מיד ויגיד, אוי איך שכחתי, הרי יש לי פה אוצר, הבה נתחיל להנות, וממש לא יהיה לו שום צורך לזלזל בממתקים של חברו, על אף שגם הם טעימים, אלא שהממתקים שלו הם עניין אחר לגמרי.... והבן היטב לדמות משל לנמשל.

ו. והאמת שכדי שתבין לנכון את כל הנאמר כאן, אין קיצורי דרך, ועליך להתחיל לצלול למימיו האדירים של הנהר המטהר: קבע לעצמך סדרים קבועים בספרי רבינו, ותתחיל לקיים ככל האפשר בתמימות ופשיטות, ותהיה גם מעורב עם עוד חברים מחסידי ברסלב, ואז אחר ההתמדה בהם כבר תזכה בעצמך להבחין בין אמת לשקר, ואף בין אמת לאמת לאמיתה, ואז - מבלי למעט בכהוא זה ממעלת ערכם של מקורבים לשאר צדיקים אמיתיים - יתרונן בלבבך שיר חדש: 'אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו'!

הַשָּׁלוֹם בְּשׁוּקְרָאִינָה

סִפּוּרָהּ אַרְתֶּקֶת פְּהֶאשֶׁיסִים

תַּקְצִיר: שִׁמְעוֹן וְלֵוִי מְבִינִים שֶׁנּוֹתְרָה לָהֶם רַק עֲצַת הַתְּפִלָּה, וְהֵם מַתְחִילִים לְהִתְפַּלֵּל לָהּ' יִתְבָּרַךְ. לַמְרוֹת הַקּוֹשִׁי לְהִתְפַּלֵּל, הֵם מִסְתַּפְּלִים עַל אֲבִיהֶם וּמִתְגַּבְּרִים לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל

נחמן שוינסקי

פֶּרֶק י"ד:

לְבַד בְּאֶמְצַע הַיַּעַר

הַפַּחַד הַטִּבְעִי לִהְיוֹת בְּרֶכֶב שֶׁנּוֹסֵעַ לַיַּעַד לֹא בָּרוּר, לֹא נִמְשָׁךְ זְמַן רַב.

שֶׁכֵּן, לְאַחַר כְּרֶבַע שָׁעָה שֶׁל נְסִיעָה בֵּין עֲצֵי הַיַּעַר - הָרֶכֶב עָצַר בְּפִתְאוֹמִיּוּת.

הָעֲצִירָה הָיְתָה חֲדָה. הֵם נִזְרְקוּ קָדִימָה, וְרַק חֲגוֹרַת הַבְּטִיחוּת שֶׁאֲבִיהֶם צִוָּה עֲלֵיהֶם לַחְגֹּר - לַמְרוֹת שֶׁמִּבְּחִינָה חֻקִּית בִּמְדִינַת אוּקְרָאִינָה אֵין חוֹבָה לַחְגֹּר חֲגוֹרָה בַּסַּפְסָל הָאַחוֹרִי - מָנְעָה מֵהֶם לְהֶחָבֵט בַּכִּסֵּא שֶׁלִּפְנֵיהֶם.

הַנַּהָג אָמַר מַשֶּׁהוּ לְעַצְמוֹ בְּאוּקְרָאִינִית, בְּכַעַס נִכָּר לָעַיִן, וַאֲבִיהֶם תִּרְגֵּם לָהֶם בְּמְהִירוּת: "הוּא עָצַבְנִי מְאוֹד כִּי הָרֶכֶב נִתְקַע לוֹ".

מִיָּד כְּשֶׁסִּיֵּם אַבָּא לְהַסְבִּיר לָהֶם מָה אָמַר הַנַּהָג, פָּנָה הַנַּהָג בְּעַצְמוֹ אֶל אַבָּא, וְאָמַר לוֹ "נִתְקַעְתִּי כָּאן בְּבוֹר בַּשְּׁבִיל, וַאֲנִי לֹא יָכוֹל לָצֵאת מִמֶּנּוּ. אַתָּם חַיָּבִים לָצֵאת כָּרֶגַע מֵהָרֶכֶב לְכַמָּה רְגָעִים, כְּדֵי שֶׁהָרֶכֶב יִהְיֶה קַל יוֹתֵר וְכָכָה אוּכַל לָצֵאת מֵהַבּוֹר וּלְהַמְשִׁיךְ בִּנְסִיעָה".

אַבָּא תִּרְגֵּם בְּמְהִירוּת לַיְלָדִים אֶת מָה שֶׁהַנַּהָג אָמַר, וְהֵם הִתִּירוּ אֶת חֲגוֹרוֹת הַבְּטִיחוּת וְהִתְחִילוּ לָצֵאת מֵהָרֶכֶב.

הַנַּהָג בִּקֵּשׁ מֵהֶם לָזוּז הַצִּדָּה וְלַעֲמֹד מֵעַט רָחוֹק מֵהָרֶכֶב, "כְּדֵי שֶׁלֹּא אַתִּיז עֲלֵיכֶם בֹּץ, כְּשֶׁאֲנִי יוֹצֵא מֵהַבּוֹר" כָּכָה הִסְבִּיר לְאַבָּא.

זֶה הָיָה נִרְאֶה לְאַבָּא מוּזָר, הַחוֹל שֶׁמִּתַּחַת לַגַּלְגַּלִּים הָיָה יָבֵשׁ לְגַמְרֵי, וּמָה הַקֶּשֶׁר לְבֹץ?

אַךְ אַבָּא לֹא הִשְׁקִיעַ בָּזֶה מִדַּי הַרְבֵּה מַחֲשָׁבוֹת. אִם צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מֵהָאוֹטוֹ - הוּא יִתְרַחֵק.

גַּם שִׁמְעוֹן תָּהָה בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְשָׁאַל אֶת עַצְמוֹ שְׁאֵלָה אַחֶרֶת לְגַמְרֵי. הוּא לֹא רוֹאֶה שׁוּם בּוֹר!

הוּא עָמַד מֵאֲחוֹרֵי הָרֶכֶב, וְהִתְבּוֹנֵן עַל שְׁנֵי הַגַּלְגַּלִּים הָאֲחוֹרִיִּים שֶׁלּוֹ, שֶׁעָמְדוּ עַל שֶׁטַח מִישׁוֹרִי לַחֲלוּטִין!

'אוּלַי אַחַד הַגַּלְגַּלִּים הַקִּדְמִיִּים הוּא זֶה שֶׁנִּכְנַס לַבּוֹר?' הוּא תָּהָה לְעַצְמוֹ, וְתוֹךְ כְּדֵי הִתְקַדְּמוּת מְעַט לְכִוּוּן הָרֶכֶב כְּדֵי לִבְדֹּק אֶת זֶה מִקָּרוֹב.

אַבָּא נִשְׁאַר מֵאֲחוֹרֵי, מְהֻרְהָר, וּשְׁפָתָיו מַמְשִׁיכוֹת לְמַלְמֵל תְּפִלָּה, לְוַי שֶׁהִתְמַהְמְהוּ מְעַט בִּיצִיאָתוֹ הָיָה עֲדַיִן סָמוּךְ לְדֶלֶת הָרֶכֶב וְהֵחֵל לְהִתְקַדֵּם לְכִוּוּן אָבִיו, וְשִׁמְעוֹן הִתְקָרֵב לְאַט לָרֶכֶב.

אַךְ הַנַּהָג לֹא אִפְשֵׁר זֹאת. "אָמַרְתִּי לְהִתְרַחֵק מֵהָרֶכֶב!" הוּא צָעַק בְּכַעַס, וְאַבָּא מִהֵר לְהַרְחִיק אֶת שִׁמְעוֹן וּלְהַחֲזִיר אוֹתוֹ סָמוּךְ אֵלָיו.

בָּרֶגַע שֶׁלְּוַי הִתְרַחֵק גַּם הוּא מֵהָרֶכֶב, וְנֶעֱמַד סָמוּךְ לְאָבִיו - הִתְנִיעַ הַנַּהָג אֶת הַמָּנוֹעַ, וְהִתְרַחֵק מִשָּׁם בְּשַׁאֲגַת מְנוֹעִים, תּוֹךְ כְּדֵי שֶׁהַדֶּלֶת מִמֶּנָּה יָצְאָה לְוַי, שֶׁנּוֹתְרָה פְּתוּחָה - נִטְרָקֶת מֵאֵלֶיהָ מֵהֶדֶף מִהִירוּת הַנְּסִיעָה...

המעטפת של החבורות השבועיות

אם סדרן הקבוע של 'חבורות האברכים' השבועיות הוא שגרה רצופה וברוכה, הרי שלצדן זוהרות שאר הפעילויות הרבות הנערכות במסגרת 'חבורות האברכים'. הללו אינן נופלות במאומה ממפעל ה'חבורות' השבועיות, והן מלאות וגדושות בעשייה לאורך מעגל השנה.

הפעילויות רבות ומגוונות הן, ולא נוכל להקיף ביריעה קצרה זו את כולן. אך הצד השווה שבכולן הוא שהן מלהיבות את אשו של רביה"ק בקרב הלבבות. מאחוריהן ניצבים על עמדם אברכים יקרים שאינם שוקטים על שמריהם, ויומם ולילה מטכסים עצות ומעלים רעיונות להבעיר את אשו הבוערת של צדיק הדורות בקרב כלל האברכים, בדרכים רבות ומגוונות.

גולת הכותרת היא ללא ספק 'שבתות ההתאחדות', שכבר יצא טבען בעולם. שבתות שכל כולן מקשה אחת של תענוג רוחני (וגשמי), המטעין את כלל המשתתפים ברוח חיים דקדושה, מרוחו הצפונה של רביה"ק. השקעה רבה מושקעת בצדן הגשמי של השבתות, ועשרות מונים ממנה בצדן הרוחני. מתוך תכנון רחב ומעמיק ניצבים על מכונם כל סדרי השבת. הסעודות המרוממות, הדרשות, הזמירות והריקודים, אהבת החברים ושיחת החברים, ושאר כל המתנות העצומות הכלולות בכל 'שבת התאחדות' - כל אלו חוברים למקשה אחת של התעלות והתרוממות. והמפורסמות אינן צריכות לראיה. כל מי שזכה להשתתף באחת השבתות יודע במה מדובר. אותה תבערה יוקדת של התקרבות נצחית לרביה"ק ולתלמידיו, בשמחה ובאהבה, השפעתה ניכרת גם זמן רב לאחר השבת.

כך, מדי תקופה, נערכים אירועים וכינוסים מרוממים, המלהיבים את הלבבות להתקרב מחדש לאוצר המנוצר ולחיות חיים טובים באמת. פעמים שמתכנסים לפני מועד וחג, כ'הכנה דרבא' לקראתו, להלהיב את הלב באור המועד ולהכין את נפשנו כדבעי לקבל את קדושת החג בקדושתו של צדיק האמת. ופעמים שמתכנסים סביב עניין מענייני עבודת ה'. מדי תקופה נערך מעמד גדול ומרשים להתחזק בהכרת יקרתה של עצה נשגבה ובדרכי קניינה. כך נחרטת העצה בלב כולם לאורך שנים, ומצמיחה פירות נפלאים של התקרבות והתחזקות בדרכי רביה"ק.

בין הפעילויות הללו נערכות מפעם לפעם גם סעודות 'מלווה מלכה' מרוממות. אף הן מחזקות את האברכים בכל פעם מחדש להתחדש בהתקרבות לצדיק ובחיפוש אחר רוחו. ומלבד זאת, כמה מתנות זוכים להן בכל מוצאי שבת שכזה, שבשבילן בלבד כבר שווה הכול. אם אלו הזמירות היוצאות מן הלב, אם הדרשות המופלאות, ומי מדבר על אותו 'מקבלין דין מן דין' המורגש בכל פעם שהאברכים מתאספים יחד בעבודת ה'.

יריעה בפני עצמה הן הנסיעות לקברי הצדיקים אשר בארץ המה. מסעות אלו רצופים מתחילתם ועד סופם באהבת חברים, בחיפוש הצדיק ובליבון משנתו. הנסיעות מרוממות הן מצד עצמן בכל קנה מידה, ויש בהן מכל טוב שבעולם. ההשתטחות על קברי הצדיקים בתפילה ובתחנונים לזכות להתקרב להשי"ת, הריקודים העליזים שלאחריה והתפילות בכוח ובהתלהבות, כדרכם של אנשי הבעל תפילה. אך יותר מכול בולטת האהבה הגדולה השוררת בין אנשי הצדיק, השזורה כחוט השני בכל נסיעה וניכרת בשיחות החברים ובנקודת החבר שכל אחד זוכה לקבל ממנה במנה גדושה. במהלך הנסיעה אף נערכת סעודה שבה נשמעים דיבורים מלהיבים מפי אחד האברכים. ויעיד כל מי שזכה להשתתף באחת הנסיעות על התועלת העצומה בכל חלקי עבודת ה' ועל ההתחדשות בדרכו של רביה"ק, המורגשת עוד זמן רב אחר כך.

גדולות ונצורות הן הפעולות, ואף באותן המעטות שהזכרנו בקושי נגענו בקצה העניין. ואפס קצהו נראה וכולו לא נוכל לראות, מרוב גודלן וערכן, בכמות ובאיכות. אך יעידון ויאמרון כולם שאשו הנצחית של צדיק הדור הולכת ומלהטת יותר ויותר, ובעז"ה תוסיף ותוקד עד ביאת גואל צדק במהרה, אמן.

<<<

|||

"אַבָּא, הוּא בּוֹרַחַ!" צָעַק לִוִי, וְנִסָּה לְהַתְחִיל לָרוּץ אַחֲרֵי הָרֶכֶב הַמִּתְרַחֵק, אֲבָל לְאַחַר צְעָדִים בּוֹדְדִים הֵבִין שֶׁהוּא מְכַלֶּה אֶת כֹּוחוֹ לָרִיק.

"לֹא הָיָה שׁוּם בּוֹר!" צָעַק שִׁמְעוֹן אֶת מָה שֶׁהָיָה לוֹ כָּעֵת בָּרוּר מֵעַל לְכָל סָפֵק.

"לָכֵן הוּא אָמַר לָנוּ לְהִתְרַחֵק מֵהָרֶכֶב", אָמַר אַבָּא. "הוּא פָּשׁוּט רָצָה שֶׁלֹּא נוּכַל לְהַפְרִיעַ לוֹ בַּבְּרִיחָה"...

הֵם הִשְׁתַּתְּקוּ. מְעַבְּלִים לְאַט אֶת מָה שֶׁקּוֹרֶה לָהֶם, וְאָז, לְאַחַר כַּמָּה שְׁנִיּוֹת שֶׁל שֶׁקֶט, צָעַק לְפֶתַע לִוִי, "אַבָּא! תִּתְקַשֵּׁר לַמִּשְׁטָרָה!"

אֲבָל אַבָּא דָּפַק עַל כִּיס הַחֲלִיפָּה שֶׁלּוֹ, וְאָמַר בְּצַעַר: "בְּבֶר חָשַׁבְתִּי עַל זֶה, אֲבָל הַטֶּלֶפוֹן שֶׁלִּי נוֹתַר בָּרֶכֶב!"

"וְגַם כָּל הַמִּזְוָדוֹת בְּעֶצֶם!" קָלַט לִוִי.

"וְהַדְּרְכּוֹנִים שֶׁלָּנוּ! שֶׁהָיוּ בְּתוֹךְ הַתִּיק יָד שֶׁל אַבָּא!" הִצְטָרֵף גַּם שִׁמְעוֹן...

|||

הַשָּׁמַיִם הָיוּ אֲפֹרִים, וְנִרְאוּ בְּקֹשִׁי מְבַעֲד לְעַלְוֹת הָעֲצִים הַצְּפוּפָה שֶׁהֶאֱהִילָה עַל הַשְּׁבִיל הַצַּר בּוֹ עָמְדוּ.

אַבָּא הִנִּיחַ אֶת שְׁנֵי יָדָיו עַל כִּתְפֵיהֶם שֶׁל שְׁנֵי בָּנָיו, וְהֵרִים אֶת עֵינָיו לַשָּׁמַיִם, מַבִּיט לְשָׁם בְּלִי לוֹמַר מִלָּה...

המשך בעלון הבא

ברכת מזל טוב

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שגורה בזאת לידידנו היקרים

להולדת הבן

הר"ר **דוד גולדמן** הי"ו
בית שמש

הר"ר **עמרם היילפרין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **מרדכי הנפלינג** הי"ו
הר יונה

הר"ר **יואל וויס** הי"ו
בית שמש

הר"ר **שמואל זילברמן** הי"ו
צפת

הר"ר **שלמה מרגלית** הי"ו
בני ברק

הר"ר **שמואל יצחק קיפניס** הי"ו
בית שמש

הר"ר **יוסף שמחה קליגר** הי"ו
בית שמש

הר"ר **אברהם שמואל שפירא** הי"ו
בית שמש

להולדת הבת

הר"ר **נפתלי ארול** הי"ו
בית שמש

הר"ר **יעקב שלום גרובר** הי"ו
ירושלים

הר"ר **נחמן חשין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **נחמן ליכטר** הי"ו
בני ברק

הר"ר **משה אליקים סומר** הי"ו
בית שמש

הר"ר **אשר מרדכי פרידמן** הי"ו
צפת

הר"ר **דוד קלצקי** הי"ו
ביתר

הר"ר **יהושע העשיל קניג** הי"ו
בית שמש

הר"ר **משה קניג** הי"ו
בית שמש

הר"ר **שמואל מרדכי שפירא** הי"ו
בית שמש

להכנס בנם לעול תומ"צ

הר"ר **אברהם דוד אנשין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **שמואל יעקב ווינשטוק** הי"ו
בית שמש

הר"ר **רפאל וויסקי** הי"ו
ירושלים

הר"ר **יואל חשין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **אברהם אליעזר טשינגל** הי"ו
ירושלים

לאירוסי צאצאיהם

הר"ר **ראובן אייזנבך** הי"ו
בית שמש

הר"ר **משה אנשין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **אילן זאב בש** הי"ו
צפת

הר"ר **מתתיהו דווידוביץ** הי"ו
בית שמש

הר"ר **יעקב לייב הרשלר** הי"ו
ירושלים

הר"ר **נפתלי הרשקוביץ** הי"ו
ירושלים

הר"ר **יעקב זאב חשין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **ברוך טנצמן** הי"ו
ברכפלד

הר"ר **בנימין כהן** הי"ו
ירושלים

הר"ר **יעקב פולק** הי"ו
בית שמש

הר"ר **נתן פראנק** הי"ו
בית שמש

הר"ר **אהרן יוסף קניג** הי"ו
בית שמש

הר"ר **נחמן שמעון קניג** הי"ו
בית שמש

הר"ר **יחיאל רוזנבלט** הי"ו
בית שמש

הר"ר **מרדכי רוזנטל** הי"ו
בית שמש

הר"ר **דוד שיינר** הי"ו
בית שמש

הר"ר **אברהם שפירא** הי"ו
בית שמש

הר"ר **אלכסנדר שפירא** הי"ו
ברכפלד

לנישואי צאצאיהם

הר"ר **שמעון אטינגר** הי"ו
בית שמש

הר"ר **מנחם גולדווי** הי"ו
ירושלים

הר"ר **אהרן גרומן** הי"ו
ירושלים

הר"ר **משה נחום היילפרין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **נחמן דוד היימן** הי"ו
בית שמש

הר"ר **מרדכי וורטהיימר** הי"ו
הר יונה

הר"ר **שלום זוהר** הי"ו
ירושלים

הר"ר **יוסף אסף ליבוביץ** הי"ו
בית שמש

הר"ר **נחמן ישראל פיש** הי"ו
ירושלים

הר"ר **שמואל מאיר פראנק** הי"ו
ירושלים

הר"ר **אברהם קליין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **נחמן פנחס קנפלמכר** הי"ו
ירושלים

הר"ר **נתן רוזנפלד** הי"ו
ירושלים

הר"ר **בנימין שטרנפלד** הי"ו
בית שמש

לנישואין

הר"ר **יעקב אטינגר** הי"ו
ירושלים

הר"ר **נחמן ליבוביץ** הי"ו
ירושלים

הר"ר **נתן קנפלמכר** הי"ו
ירושלים